

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: NR-15S/70/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4019200306
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Monika Hrašnová
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2024:4019200306.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Moniky Hrašnovej a z členiek senátu JUDr. Barbory Vrbovej a A. B. C., D., v právnej veci žalobcu: E. F., nar. XX.XX.XXXX, G. H. XX, XXX XX I., právne zastúpeného JUDr. Pavlom, Gráčíkom, advokátom so sídlom Farská 40, 949 01 Nitra, proti žalovanému: Regionálny úrad pre územné plánovanie a výstavbu Nitra, I. XXXX/XXX, XXX XX I., za účasti: 1/ ArcelorMittal Gonvarri Nitra, s. r. o., C. XXXX/XX, XXX XX B., IČO: 51 749 858, zastúpený: Nozdrovický, Šuvert & Co. s. r. o., Ferienčíkova 7, 811 08 Bratislava, IČO: 36 858 536, 2/ ArcelorMittal Gonvarri SSC Slovakia, s.r.o., Kasárenská 1594/49, 905 01 Senica, IČO: 35 857 749, zastúpený: Nozdrovický, Šuvert & Co. s. r. o., Ferienčíkova 7, 811 08 Bratislava, IČO: 36 858 536, 3/ MH Invest, s.r.o., Mlynské Nivy 44/A, 821 09 Bratislava, IČO: 36 724 530, 4/ Gestamp Nitra, s. r. o., Dvořákovo nábřeží 4, 811 02 Bratislava, IČO: 47 255 374, 5/ Bilfinger Tebodin Slovakia, s.r.o., Hraničná 18, 821 05 Bratislava, IČO: 35 747 846, 6/ Združenie domových samospráv, Rovniankova 14, Bratislava, korešpondenčná adresa: Nám. SNP 13, P.O.BOX 218, 850 00 Bratislava, IČO: 31 820 174, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Okresného úradu Nitra, odbor výstavby a bytovej politiky č. OU-NR-OVBP2-2019/020009-002 zo dňa 26.03.2019, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému a ďalším účastníkom konania právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

I. Priebeh administratívneho konania a dôvody preskúmaného rozhodnutia

1. Napadnutým rozhodnutím č. OU-NR-OVBP2-2019/020009-002 zo dňa 26.03.2019 pôvodne žalovaný Okresný úrad Nitra, odbor výstavby a bytovej politiky (ďalej v texte pre účely rozsudku ako „žalovaný“) v rámci odvolacieho konania postupom podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) zamietol odvolanie žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu obce Lužianky (ďalej aj „stavebný úrad“) č. 1300/2018-4131-02-Žá zo dňa 29.01.2019 vo veci vydania stavebného povolenia a určenia záväzných podmienok pre stavbu Steel service center Gonvarri Nitra - strategický park, umiestnenej na pozemku KN-C p. č. 2858/3, 3040, evidovaných na liste vlastníctva č. XXXX, k. ú. J., pre stavebníka ArcelorMittal Gonvarri Nitra, s.r.o., IČO: 51 749 858 (ďalší účastník v 1/ rade) a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

2. Žalovaný sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi stavebného úradu, ktorý vychádzal z predloženej projektovej dokumentácie a zo súhlasných stanovísk dotknutých orgánov.

3. V zmysle prvostupňového rozhodnutia druhovo a účelovo je povoloVANÁ stavba pozemnou priemyselnou stavbou (výrobná hala), ide o lisovňu automobilových dielov, prislúchajúcu administratívnu budovu a inžinierske stavby, pričom závod je navrhovaný v strategickej priemyselnej zóne Nitra

sever v katastrálnom území J.. Stavebný úrad, obec J., svoju vecnú príslušnosť na rozhodovanie v predmetnej veci odvodil z ustanovenia § 117 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“), vzhľadom k tomu, že na povoľovanú stavbu „Steel service center Gonvarri Nitra“, ktorá je svojím účelom súčasťou Strategického parku Nitra, nebolo vydané samostatné osvedčenie o významnej investícii, čo je dôvodom, pre ktorý nebolo možné, aby vo veci rozhodoval stavebný úrad určený podľa § 117b stavebného zákona. Stavebný úrad s poukazom na ustanovenie § 39a ods. 3 písm. d) stavebného zákona konštatoval, že územné rozhodnutie sa k predmetnej stavbe nevyžaduje, pretože stavba sa nachádza v uzavretom priestore už existujúcej stavby strategického parku, na ktorú sa v mysle § 32 ods. 2 stavebného zákona územné rozhodnutie nevyžaduje. Zároveň stavebný úrad vyhodnotil, že projektová dokumentácia predmetnej stavby podľa § 62 ods. 1 písm. a) stavebného zákona spĺňa zastavovacie podmienky a je v súlade s územným plánom obce Lužianky, ako aj v súlade s jeho záväznou časťou s funkčným využitím a priestorovým usporiadaním územia. Ďalej stavebný úrad konštatoval, že k povoľovanej stavbe Steel service center Gonvarri Nitra bolo vykonané zisťovacie konanie podľa zákona č. 24/20026 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o EIA“, príp. „zákon o posudzovaní vplyvov“), výsledkom ktorého bolo právoplatné rozhodnutie s určením, že navrhovaná činnosť sa nebude ďalej posudzovať podľa zákona o posudzovaní vplyvov. V tejto súvislosti stavebný úrad a rovnako tak žalovaný v napadnutom rozhodnutí zastali vo vzťahu k námietke žalobcu názor, že stavebný úrad neporušil ustanovenie § 38 ods. 3 zákon o posudzovaní vplyvov a rovnako tak nebol dôvod na postup podľa § 140c ods. 6 stavebného zákona, pretože vo vzťahu k predmetnej stavbe bolo uskutočnené a právoplatne skončené zisťovacie konanie podľa zákona o posudzovaní vplyvov, a to ešte pred podaním žiadosti o vydanie stavebného povolenia. Ohľadom námietky žalobcu napádajúcej porušenie jeho procesných práv sa správne orgány oboch stupňov zhodli na jej nedôvodnosti a s poukazom na ustanovenie § 61 ods. 3 stavebného zákona dali do pozornosti koncentračnú zásadu stavebného konania, dodajúc, že žalobca svoje právo, vyjadriť sa do 7 pracovných dní odo dňa doručenia oznámenia o možnosti uplatnenia námietok, nevyužil. V tejto súvislosti stavebný úrad argumentoval, že oznámenie o začatí konania bolo doručené podľa § 61 ods. 3 stavebného zákona, pričom stavebný úrad umožnil prístup k podkladom rozhodnutia a k týmto sa vyjadriť, prípadne navrhnúť ich doplnenie a súčasne stanovil lehotu na uplatnenie námietok a pripomienok a účastníkov konania poučil o následkoch ich neuplatnenia. K ďalšej odvolacej námietke, napádajúcej neprerušenie stavebného konania stavebným úradom z dôvodu potreby rozhodnutia o predbežnej otázke, žalovaný v napadnutom rozhodnutí postup konajúceho správneho orgánu prvého stupňa, kedy neprerušil konanie podľa § 29 stavebného poriadku ani nepostupoval podľa § 40 od. 1 správneho poriadku vo veci predbežnej otázky z dôvodu podania správnej žaloby proti právoplatnému druhostupňovému rozhodnutiu zo zisťovacieho konania podľa zákona o posudzovaní vplyvov k predmetnej stavbe, vyhodnotil ako zákonný. Žalovaný dôvodil, že podanie správnej žaloby nemá podľa § 184 Správneho súdneho poriadku odkladný účinok a v čase rozhodovania o odvolaní žalobcu ani nemal vedomosť o priznaní odkladného účinku správnym súdom.

II. Rozsah a dôvody žaloby

4. Včas podanou žalobou, na Krajský súd v Nitre (ďalej aj „krajský súd“), sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti a zrušenia rozhodnutia žalovaného v spojení s rozhodnutím prvého stupňa z dôvodov podľa § 191 ods. 1 písm. b), c), d), e) a g) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) a zároveň si uplatnil právo na náhradu trov konania.

5. V súvislosti so žalobným bodom podľa § 191 ods. 1 písm. b) SSP žalobca namietal, že obec Lužianky nie je vecne príslušný správny orgán podľa § 117b stavebného zákona na uskutočnenie stavby (v zmysle ďalšej argumentácie zrejme mal žalobca na mysli, že uvedená obec nie je príslušným správnym orgánom na vydanie stavebného povolenia v predmetnej veci – poznámka správneho súdu), ktorá je významnou investíciou podľa osobitného predpisu. Mal za to, že pôsobnosť stavebného úradu vo veciach územného konania a stavebného konania vykonáva obvodný úrad v sídle kraja, pričom zákonom č. 180/2013 Z. z. prešli kompetencie z obvodných úradov v sídle kraja na okresné úrady v sídle kraja. V nadväznosti na uvedené žalobca dôvodil, že na uvedenom základe je teda vecne príslušným v tomto konaní okresný úrad v sídle kraja, na prvom stupni, pokiaľ by sa jednalo o významnú investíciu, pričom pokiaľ by sa o významnú investíciu nejednalo, v žiadnom prípade nemohlo byť preskočené územné konanie (čo žalobca taktiež namietal na inom mieste žaloby). Podľa názoru žalobcu skutočnosť, že ide o stavbu, ktorá mala byť významnou investíciou podľa osobitného predpisu, vyplýva aj z toho, že na predmetnú stavbu nebolo vydané územné rozhodnutie a v spise sú doložené osvedčenia Ministerstva

hospodárstva Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo hospodárstva“) č. 20801/2015-1000-33509 zo dňa 13.07.2015 a č. 20801/2015-1000-35613 zo dňa 22. júla 2015, ktoré sú osvedčenia o významnej investícii na Vybudovanie strategického parku. Na tomto základe je teda vecne príslušným v konaní o veciach významných investícií okresný úrad v sídle kraja na prvom stupni. Okresný úrad Nitra v tomto prípade figuruje v konaní až ako odvolací orgán, a nie prvostupňový.

6. Ďalej žalobca namietal, že k predmetnej stavbe neprebehlo zisťovacie konanie podľa zákona o posudzovaní vplyvov. Zdôraznil, že za predpokladu realizácie predmetnej stavby v rámci strategického parku, neprebehlo v rámci strategického parku zisťovacie konanie podľa zákona o posudzovaní vplyvov, resp. na stavbu Príprava Strategického parku neprebehlo konanie podľa zákona o posudzovaní vplyvov, čo skonštatovalo napríklad Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 15863/2016/B625-SV/36045/GE zo dňa 01.06.2016. V tejto súvislosti argumentoval, že pojem „Strategický park“ je širším pojmom a ide o väčšiu časť územia ako je zámer „Automotive Nitra Project“, ktorý bol predmetom zisťovacieho konania (v podrobnostiach odkázal žalobca na súdny spis krajského súdu sp. zn. 26S/3/2016, ktorý navrhol pripojiť). Samotný strategický park teda z hľadiska vplyvov na životné prostredie posudzovaný nebol.

7. S poukazom na znenie § 18 ods. 2 písm. b) zákona o posudzovaní vplyvov pri uplatnení prílohy č. 8, časť 9 Infraštruktúra, položka č. 15 Projekty budovania priemyselných zón, vrátane priemyselných parkov, kde sú v časti B upravené kritériá, resp. limity za naplnenia, ktorých je v zmysle danej právnej normy § 18 ods. 2 písm. b) zo zákona povinné viesť zisťovacie konanie, žalobca argumentoval, že práve v prípade predmetnej položky č. 15, pod ktorú spadajú aj priemyselné parky, je v časti B uvedené „bez limitu“. Z toho je podľa názoru žalobcu zrejmé, že v zmysle platnej legislatívy je v prípade realizácie stavieb v rámci strategických parkov povinné viesť zisťovacie konanie, a to bez akýchkoľvek ďalších determinantov. Následne považuje žalobca za nutné prihliadnuť na § 38 ods. 3 zákona o posudzovaní vplyvov, podľa ktorého povoľujúci orgán nesmie vydať rozhodnutie bez vydaného záverečného stanoviska, alebo bez rozhodnutia vydaného v zisťovacom konaní, ak ide o navrhovanú činnosť, ktorá podlieha rozhodovaniu podľa tohto zákona.

8. V nadväznosti na uvedené poukázal žalobca na § 1 ods. 3 zákona č. 175/1999 Z. z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (zákon účinný do 31.10.2021), v zmysle ktorého sa za významnú investíciu považuje aj príprava územia na realizáciu strategického parku, ak výstavbu zabezpečuje podnik so 100% majetkovou účasťou štátu (ako v „predmetnom“ prípade je to MH Invest, s.r.o.) a vláda o nej rozhodla, že jej uskutočnenie je vo verejnom záujme (ako sú to žalobcom poukazované osvedčenia o významnej investícii, a to osvedčenia Ministerstva hospodárstva SR č. 20801/2015-1000-33509 zo dňa 13.7.2015, č. 20801/2015-1000-35613 zo dňa 22.7.2015 a č. 08806/2017-4220-10455 zo dňa 27.2.2017). Z tohto pohľadu potom stavba „Vybudovanie strategického parku“, na ktorú sa vzťahujú uvádzané osvedčenia ministerstva hospodárstva (ako sa v týchto osvedčeniach explicitne uvádza), je významnou investíciou, a teda v zmysle platnej legislatívy ide o tzv. navrhovanú činnosť (§ 3 písm. f) zákona o posudzovaní vplyvov), ktorá podľa žalobcu podlieha a musí podliehať administratívne konaniu podľa zákona o posudzovaní vplyvov.

9. Ďalej žalobca namietal nezákonnosť celého procesu vydávania stavebného povolenia z dôvodu porušenia § 32 ods. 2 stavebného zákona a pre rozpor stavby a jej umiestnenia s územným plánom obce Lužianky, dodajúc, že ani Nitra nemá v územnom pláne zahrnutý strategický park. Teda nebolo dodržané priestorové usporiadanie územia a jeho funkčné využitie podľa územného plánu zóny.

10. Z vecného hľadiska žalobca ďalej namietal porušenie ustanovenia § 9 ods. 2 vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 453/2000 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona (ďalej len „vyhláška č. 453/2000 Z. z.“), podľa ktorého, ak stavebník žiada o stavebné povolenie postupne na jednotlivé stavby súboru, projektová dokumentácia prvej stavby obsahuje celkovú situáciu (zastavovací plán) celého súboru stavieb, vrátane zariadenia staveniska. V nadväznosti na uvedené uviedol, že v stavebnom konaní, v rámci ktorého sa rozhodovalo o vydaní stavebného povolenia prvej stavby celého súboru stavieb tvoriacich Strategický park, takýto dokument – zastavovací plán celého súboru stavieb, predložený nebol. Túto skutočnosť samu osebe žalobca označil za dôvod nesprávnosti a nezákonnosti napadnutého rozhodnutia v kolaudačnom konaní.

11. Po formálnej stránke žalobca prvostupňovému rozhodnutiu vytykal, že v stavebnom povolení pri identifikácii stavebníka nie je uvedené IČO, na základe čoho tento nie je nezameniteľný.

12. Z procesných pochybení žalobca namietal nedodržanie postupu konajúcim správnym orgánom podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku, pretože je v rozpore so zákonom, ak sa účastník konania o nejakom podklade pre rozhodnutie dozvedá, nie vlastnou vinou, len priamo z rozhodnutia vo veci a ak mu pred vydaním rozhodnutia vo veci samej nebola zo strany správneho orgánu daná možnosť, aby sa vyjadril

k podkladom pre rozhodnutie, prípadne navrhol ich doplnenie. Na podporu oprávnenosti uvedenej námietky poukázal žalobca na citáty právnych záverov vyplývajúcich z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Szd 7/2009 z 23. marca 2010 a Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2S/60/2012.

13. Ďalej žalobca namietal postup správnych orgánov, kedy tieto neprihliadli na potrebu vyriešenia predbežnej otázky z dôvodu prebiehajúceho súdneho konania ohľadom preskúmania zákonnosti rozhodnutia z procesu EIA (dajúc do pozornosti, že v čase vydania napadnutých rozhodnutí nebolo rozhodnuté ani o návrhu na povolenie odkladného účinku žaloby), v dôsledku čoho nekonali správne orgány v súlade so zákonom, keď predmetné administratívne konanie neprerušili, a to napriek tomu, že ich žalobca vo svojich podaných námietkach o to žiadal postupom podľa § 29 ods. 1 Správneho poriadku.

14. V neposlednom rade žalobca poukázal na skutočnosť, že správny orgán žiadal o postup podľa § 140c ods. 6 stavebného zákona, teda o iniciovanie konania podľa osobitného predpisu v zmysle zákona o posudzovaní vplyvov, tento však túto jeho námietku de facto odignoroval a tým porušil zákon.

15. Záverom považoval žalobca za potrebné uviesť, že v danom prípade ide o rozhodovací proces súvisiaci s výstavbou a realizáciou strategického (priemyselného) parku v Nitre, v ktorom ide o investíciu extrémne veľkého rozsahu, s čím je spojený výrazný dopad tejto výstavby na životné prostredie. V tomto smere apeloval na potrebu prihliadnuť a aplikovať Dohovor o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia (tzv. Aarhuský dohovor), ktorý bol publikovaný v Zbierke zákonov pod č. 43/2006 Z. z., citujúc z jeho obsahu cieľ Aarhuského dohovoru v čl. 1 a zakotvené právo verejnosti na prístup k správne alebo súdne konaniu umožňujúcemu napadnutie úkonov a opomenutí súkromných osôb a orgánov verejnej moci, ktoré sú v rozpore s jej vnútroštátnym právom v oblasti životného prostredia v čl. 9 ods. 3 uvedeného dohovoru. V tejto súvislosti žalobca uviedol, že prístup k spravodlivosti je vždy potrebné chápať nie len vo formálnej, ale aj v materiálnej rovine, teda že sa s podaniami a opravnými prostriedkami kompetentné orgány pôsobiace na úseku životného prostredia aj relevantne budú zaoberať, k čomu v tomto prípade nedošlo.

III. Vyjadrenia žalovaného, žalobcu a ďalších účastníkov konania

16. Žalovaný v písomnom vyjadrení k podanej žalobe navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

17. K dôvodom žaloby uviedol, že sú totožné s námietkami, ktoré žalobca uplatnil v prvostupňovom konaní ako aj v konaní o odvolaní. V tejto súvislosti žalovaný vyjadril názor, že sa s námietkami žalobcu v rozhodnutí o odvolaní vysporiadal v súlade so zákonom.

18. Ďalej poukázal na dva žalobné body, ktoré žalobca neuviedol v odvolaní, a to námietku napádajúcu nepredloženie zastavovacieho plánu na celý súbor stavieb v rámci predmetného stavebného konania a nedostatočnú identifikáciu stavebníka neuvedením jeho identifikačného čísla v rozhodnutí prvého stupňa .

19. K absencii zastavovacieho plánu žalovaný argumentoval, že zastavovací plán bol predložený v rámci stavebného povolenia na prvý stavebný objekt areálu strategického parku a rieši priestorové usporiadanie strategického parku. Vydaním prvého stavebného povolenia sa zastavovací plán stal záväzným pre priestorové usporiadanie daného územia. Je teda zrejmé, že tvrdenie žalobcu o tom, že žiadny zastavovací plán nebol doložený, nie je ničím podložené. Žalovaný poukázal na zmätočné tvrdenie žalobcu, že napádané rozhodnutie bolo vydané v kolaudačnom konaní, pričom napádané rozhodnutie bolo vydané v rámci stavebného konania, doplniac, že v zmysle znenia § 9 ods. 2 vyhlášky č. 453/2000 Z. z. je zrejmé, že zastavovací plán nie je predmetom kolaudačného konania.

20. Záverom žalovaný tento žalobný bod označil za neprípustný, pretože žalobca počas celého stavebného konania nevzniesol takúto námietku, hoci mal možnosť sa komplexne oboznámiť s administratívnymi spismi oboch správnych orgánov, avšak žalobca toto svoje právo nevyužil.

21. Vo vzťahu k namietanej nedostatočnej identifikácii stavebníka v stavebnom povolení žalovaný s poukazom na ustanovenie § 10 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 453/2000 Z. z. argumentoval, že stavebné povolenie obsahuje okrem všeobecných náležitostí meno, priezvisko (názov) a adresu (sídlo) stavebníka a ostatných účastníkov konania, pričom stavebný zákon, vyhláška č. 453/2000 Z. z. ani iné právne predpisy nestanovujú povinnosť stavebným úradom uvádzať identifikačné číslo osoby (IČO) stavebníka v stavebnom povolení. Z tohto dôvodu je žalobný bod irelevantný. Nad rámec žalovaný uviedol, že tento žalobný bod je aj neprípustný, pretože v odvolacom konaní, ktoré viedol žalovaný, žalobca nevzniesol takúto námietku, hoci mal vedomosť o obsahu stavebného povolenia (keďže mu bolo preukázateľne doručené a podal proti nemu odvolanie), ktoré je predmetom súdneho prieskumu zákonnosti v tomto konaní.

22. K obsahu žaloby sa vyjadrili aj ďalší účastníci v 1/ a 2/ rade podaniami doručenými krajskému súdu dňa 16.03.2020, ktorí zhodne argumentovali k nedostatku žalobnej legitímácie žalobcu, k nerešpektovaniu koncentračnej zásady a k šikanóznej správnej žalobe, ako aj k jednotlivým žalobným bodom, pričom zhodne navrhli, aby správny súd podľa § 98 ods. 1 písm. e) a § 28 vety prvej SSP žalobu odmietol, eventuálne, aby túto podľa § 190 SSP rozsudkom v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú. Zároveň si uplatnili právo na úplnú náhradu trov konania podľa § 169 SSP voči žalobcovi z dôvodov hodných osobitného zreteľa spočívajúcich v tom, že ďalší účastníci v 1/ a 2/ rade sú okrem konania vo veci účastníkmi ďalších konaní iniciovaných žalobcom, v ktorých sa preskúmajú ďalšie rozhodnutia týkajúce sa stavby. Majú za to, že sú šikanóznym konaním žalobcu predmetnými konaniami neprimerane zaťažovaní, vznikajú im v súvislosti s predmetnými konaniami vysoké náklady, nehovoriac o potrebe alokácie ľudských, materiálnych a ďalších kapacít potrebných pre manažovanie predmetných sporov, ktoré žiadnym spôsobom nevyvolali.

23. Žalobca replikou na vyjadrenia žalovaného a ďalších účastníkov konania v lehote stanovenej súdom nereagoval.

IV. Relevantná právna úprava

24. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

25. Podľa § 134 ods. 1 SSP správny súd je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak nie je ďalej ustanovené inak.

26. Podľa § 135 ods. 1 SSP na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy.

27. Podľa § 493e SSP konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

28. Podľa § 32 ods. 2 stavebného zákona územné rozhodnutie sa nevyžaduje na umiestnenie strategického parku a na prípravu územia na realizáciu strategického parku, na ktoré bolo vydané osvedčenie o významnej investícii podľa osobitného predpisu, ak priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia, ktoré nie je v rozpore s ich umiestnením, vyplýva z územného plánu obce alebo z územného plánu zóny.

29. Podľa § 39a ods. 3 písm. d) stavebného zákona rozhodnutie o umiestnení stavby sa nevyžaduje na stavby umiestňované v uzavretých priestoroch existujúcich stavieb, ak sa nemení vonkajšie pôdorysné ohraničenie a výškové usporiadanie priestoru,

30. Podľa § 59 ods. 1 písm. c) stavebného zákona účastníkmi stavebného konania sú ďalšie osoby, ktorým toto postavenie vyplýva z osobitného predpisu.

31. Podľa § 61 ods. 1 stavebného zákona stavebný úrad oznámi začatie stavebného konania dotknutým orgánom, všetkým známym účastníkom a nariadi ústne pojednávanie spojené s miestnym zisťovaním. Súčasne ich upozorní, že svoje námietky môžu uplatniť najneskôr pri ústnom pojednávaní, inak že sa na ne neprihliadne. Na pripomienky a námietky, ktoré boli alebo mohli byť uplatnené v územnom konaní alebo pri prerokúvaní územného plánu zóny, sa neprihliada. Stavebný úrad oznámi začatie stavebného konania do 7 dní odo dňa keď je žiadosť o stavebné povolenie podaná.

32. Podľa § 61 ods. 2 stavebného zákona od miestneho zisťovania, prípadne aj od ústneho pojednávania môže stavebný úrad upustiť, ak sú mu dobre známe pomery stavebníka a žiadosť poskytuje dostatočný podklad pre posúdenie navrhovanej stavby.

33. Podľa § 61 ods. 3 stavebného zákona stavebný úrad oznámi účastníkom začatie stavebného konania najmenej 7 dní pred konaním miestneho zisťovania prípadne ústneho pojednávania. Ak stavebný úrad upustí od ústneho pojednávania, určí, do kedy môžu účastníci uplatniť námietky a upozorní ich, že sa na neskoršie podané námietky neprihliadne.

34. Podľa § 140 stavebného poriadku, ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

35. Podľa § 117 ods. 1 stavebného zákona stavebným úradom je obec. Pôsobnosť stavebného úradu je preneseným výkonom štátnej správy.

36. Podľa § 117b stavebného zákona, ak ide o uskutočnenie stavby diaľnice a rýchlostnej cesty alebo uskutočnenie stavby, ktorá je významnou investíciou podľa osobitného predpisu, vykonáva pôsobnosť stavebného úradu vo veciach územného konania a stavebného konania obvodný úrad v sídle kraja. Ustanovenie predchádzajúcej vety sa nepoužije, ak je významnou investíciou podľa osobitného predpisu banská stavba, banské dielo alebo stavba súvisiaca s banskou činnosťou.

VI. Konanie na správnom súde a právne posúdenie veci

37. Na základe § 3 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov začal od 1. júna 2023 činnosť Správny súd v Bratislave a súčasne výkon súdnictva prešiel z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. júna 2023 daná právomoc správnych súdov. Predmetná vec bola preto zo zákonných dôvodov podľa predchádzajúcej vety, v súlade s platným a účinným rozvrhom práce Správneho súdu v Bratislave na rok 2023 a podľa § 51 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v júni 2023 náhodným výberom pridelená pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky na prejednanie a rozhodnutie do senátu 1S Správneho súdu v Bratislave (ďalej v texte rozsudku aj „správny súd“, príp. „súd“). Pred Správnym súdom v Bratislave je prejednávaná vec vedená pod sp. zn. NR-15S/70/2019.

38. Správny súd po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu a administratívneho spisu, preskúmal v medziach žalobného návrhu a podstatných žalobných bodov (§ 134 ods. 1 SSP, § 183 SSP) napadnuté rozhodnutia daňových orgánov oboch stupňov, ako aj postup predchádzajúci ich vydaniu, vychádzajúc zo stavu existujúceho v čase právoplatnosti rozhodnutia (§ 135 ods. 1 v spojení s § 493e SSP), vec prejednal na pojednávaní za účasti právneho zástupcu žalobcu a právneho zástupcu ďalších účastníkov konania v 1/ a 2/ rade a v neprítomnosti žalovaného a ďalších účastníkov konania v 3/ až 6/ rade (§ 114 SSP) a dospel k záveru o nedôvodnosti žaloby.

39. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní zotrval na dôvodoch a petite žaloby.

40. Právny zástupca ďalších účastníkov konania v 1/ a 2/ rade s poukazom na dôvody uvedené v ich vyjadreniach k obsahu správnej žaloby navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť a priznať ďalším účastníkom v 1/ a 2/ rade právo na náhradu trov konania. V tejto súvislosti zopakoval argumentáciu z písomných vyjadrení k návrhu na priznanie práva náhrady trov konania, a to z dôvodov hodných osobitného zreteľa spočívajúcich v tom, že ďalší účastníci v 1/ a 2/ rade sú okrem konania vo veci účastníkmi ďalších konaní iniciovaných žalobcom, v ktorých sa preskúmajú ďalšie rozhodnutia týkajúce sa stavby. Majú za to, že sú šikanóznym konaním žalobcu predmetnými konaniami neprimerane zaťažovaní, vznikajú im v súvislosti s predmetnými konaniami vysoké náklady, nehovoriac o potrebe alokácie ľudských, materiálnych a ďalších kapacít potrebných pre manažovanie predmetných sporov, ktoré žiadnym spôsobom nevyvolali.

41. K namietanému nedostatku žalobnej legitímácie žalobcu ďalšími účastníkmi v 1/ a 2/ rade správny súd s poukazom na obsah administratívneho spisu a preskúmané rozhodnutia oboch stupňov uvádza, že žalobca mal v predmetnom stavebnom konaní postavenie účastníka konania podľa § 59 ods. 1 písm. c) stavebného zákona z titulu jeho účasti v zisťovacom konaní k predmetnej stavebnej činnosti podľa zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie, ktoré predchádzalo preskúmanému stavebnému konaniu. Uvedenú skutočnosť konštatoval aj žalovaný v napadnutom rozhodnutí na strane 21. Zároveň účasť žalobcu v stavebnom konaní vyplýva aj z jeho procesných úkonov, konkrétne z námietok, ktoré uplatňoval v rámci stavebného konania a s ktorými sa správny orgán prvého stupňa v rozhodnutí o povolení stavby aj vecne vysporiadal. Uvedené skutočnosti, predovšetkým samotné účastníctvo žalobcu v preskúmanom stavebnom konaní, zakladá žalobcovi aktívnu legitímáciu na podanie správnej žaloby podľa § 178 ods. 3 SSP v postavení zainteresovanej verejnosti proti rozhodnutiu vo veci samej, vydanému v takom konaní, v ktorom správny orgán vecne rozhodol o odvolaní žalobcu, hoci enunciat stavebného rozhodnutia v spojení s rozhodnutím druhého stupňa nepriznáva žalobcovi žiadne práva a ani mu neukladá žiadne povinnosti. Žalobcovi svedčí aktívna žalobná legitímácia podľa § 178 ods. 3 SSP v postavení zainteresovanej verejnosti, ktorá je jednak odvodená z jeho námietky

napádajúcej absenciu zisťovacieho konania na povoloVANÚ stavbu podľa zákona o posudzovaní vplyvov, ktoré malo predmetnému povoloVaciemu konaniu predchádzať a ktorého bol sám žalobca v postavení zainteresovanej/dotknutej verejnosti účastníkom, a jednak je táto v nadväznosti na uvedené odvodená z dôvodu jeho účasti v stavebnom konaní podľa § 59 ods. 1 písm. c) stavebného zákona, čo akceptovali aj konajúce správne orgány oboch stupňov (podrobnejšie dôvody k otázke aktívnej žalobnej legitímácie v obdobnej veci žalobcu sú uvedené v rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 15S/6/2019-238 z 18. októbra 2022 v spojení s rozsudkom Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Svk/14/2023 z 27. júna 2024).

42. Pokiaľ ide o žalobný dôvod brojaci proti nedostatku kompetencie správneho orgánu prvého stupňa na vydanie stavebného povolenia na predmetnú stavbu, správny súd tento vyhodnotil ako nedôvodný.

43. Z obsahu administratívneho spisu a napadnutých rozhodnutí vyplýva, že predmetná povoloVANÁ stavba je svojím účelom súčasťou významnej investície „Vybudovanie strategického parku“, ktorej uskutočnenie je vo verejnom záujme, a má sa nachádzať v jeho podnikovom areáli určenom na realizáciu súvisiacich a doplnkových stavieb a zariadení v uvedenom území, teda na tzv. podnikovom pozemku v zmysle § 2 ods. 1 zákona č. 175/199 Z. z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorého súčasťou sú aj pozemky parc. č. 2858/3 a č. 3040 v k.ú. J., nachádzajúce sa v územnej pôsobnosti obce Lužianky a ktoré, okrem iných, boli predmetom osvedčenia vydaného Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky č. 08806/2017-4220-10455 zo dňa 27.02.2017 podľa citovaného zákona (č. podkladu v administratívnom spise 22) na základe v osvedčení uvedených uznesení vlády Slovenskej republiky.

44. S prihliadnutím na vyššie uvedené podklady k realizácii predmetnej stavby možno konštatovať, že táto sama osebe (ako súvisiaca a doplnková stavba významnej investície „Vybudovanie strategického parku“) nie je samostatnou významnou investíciou v zmysle ustanovenia § 117b stavebného zákona pre účely určenia príslušného stavebného úradu, ktorého aplikácia je svojím účelom zameraná predovšetkým na povoloVacie stavebné konania u stavieb, ktoré svojím umiestnením presahujú katastrálne územie jednej obce ako stavebného úradu, čo v prípade stavby Steel service center Gonvarri Nitra nenastalo.

45. V danom prípade obec Lužianky konala zákonne, ako vecne a miestne príslušný správny orgán s preneseným výkonom štátnej správy (stavebný úrad) v prvom stupni povoloVacieho stavebného konania podľa § 117 stavebného zákona, upravujúceho všeobecnú vecnú príslušnosť úradov na rozhodovanie v stavebnom konaní.

46. V nadväznosti na uvedené sa stáva žalobná námietka ohľadom nepríslušnosti na rozhodnutie o odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu žalovaným bezpredmetná. Pre úplnosť správny súd dodáva, že pôsobnosť žalovaného bola daná ustanovením § 118 stavebného zákona v znení účinnom do 31.03.2024, podľa ktorého vo veciach, v ktorých v správnom konaní v prvom stupni koná obec ako stavebný úrad, vykonáva štátnu správu v druhom stupni krajský stavebný úrad, pričom zákonom č. 345/2012 Z. z. s účinnosťou od 1. januára 2013 prešla pôsobnosť krajských stavebných úradov na obvodné úrady v sídlach krajov a od 1. októbra 2013 (účinnosťou zákona č. 180/2013 Z. z.; § 9 ods. 14) pôsobnosť obvodných úradov v sídle kraja vykonávajú okresné úrady v sídle kraja (odborné výstavby a bytovej politiky).

47. Námietka žalobcu týkajúca sa nesplnenia podmienok na vydanie stavebného povolenia bez predchádzajúceho územného konania v zmysle § 32 ods. 2 stavebného zákona bola predmetom posúdenia správnymi súdmi a kasačným súdom (Najvyšším správnym súdom Slovenskej republiky; ďalej v texte rozsudku aj „NSS SR“, príp. „najvyšší správny súd“ a Najvyšším súdom Slovenskej republiky; ďalej v texte rozsudku aj „NS SR“, príp. „najvyšší súd“) vo viacerých súdnych konaniach iniciovaných žalobcom v obdobných veciach spadajúcich pod realizáciu predmetnej významnej investície „Vybudovanie strategického parku“, pričom právny záver zostal rovnaký, a síce, že v daných prípadoch povoloVANÝCH stavieb bolo konajúcim stavebným úradom správne aplikované ustanovenie § 32 ods. 2 stavebného zákona. V tejto súvislosti správny súd i pre účely ustálenia záveru o nedôvodnosti námietky napádajúcej absenciu územného konania pred povolením predmetnej stavby poukazuje na právne závery rozsudku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8SŽk/42/2020 z 24. novembra 2021 (body 34 a 35), týkajúcim sa iných stavieb Automotive Nitra Project aj v kat. území J.: „Podľa § 32 ods. 2 Stavebného zákona územné rozhodnutie sa nevyžaduje na umiestnenie strategického parku a na prípravu územia na realizáciu strategického parku, na ktoré bolo vydané osvedčenie o významnej investícii podľa osobitného predpisu, ak priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia, ktoré nie je v rozpore s ich umiestnením, vyplýva z územného plánu obce alebo územného plánu zóny.“

34. K sťažovateľom namietanej nesprávnej aplikácii ustanovenia § 32 ods. 2 stavebného zákona kasačný súd uvádza, že nie je relevantná vo vzťahu k vydanému stavebnému povoleniu. V zmysle vyššie citovaného ustanovenia stavebného zákona, územné rozhodnutie sa nevyžaduje na umiestnenie strategického parku a na prípravu územia na realizáciu strategického parku, na ktoré bolo vydané osvedčenie o významnej investícii podľa osobitného predpisu, ak priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia, ktoré nie je v rozpore s ich umiestnením vyplýva z územného plánu obce alebo územného plánu zóny. Územné rozhodnutie sa nevyžaduje, a to na základe zákona č. 254/2015 Z. z. z 30. septembra 2015, ktorým bolo do stavebného zákona zavedené ustanovenie § 35 ods. 2. Na výstavbu automobilového výrobného podniku v rámci strategického parku v Nitre bolo vydané Osvedčenie o významnej investícii č. 13489/2016-1000-02437 zo dňa 14. januára 2016 podľa § 3 ods. 2 zákona o významných investíciách. V uvedenej právnej veci je zrejmé, že stavba, ktorá sa realizuje v rámci stavebného povolenia v k. ú. J., je umiestnená v súlade s platnou územnoplánovacou dokumentáciou Obce Lužianky, v ktorej je riešené funkčné využívanie územia. Ohraničenie plochy strategického parku vyplýva z citovaného osvedčenia o významnej investícii a priestorové usporiadania strategického parku zo zastavovacieho plánu, ktorý bol predložený v rámci stavebného povolenia na prvý stavebný objekt areálu. Vydaním stavebného povolenia sa zastavovací plán stal záväzným pre priestorové usporiadanie územia.

35. Krajský súd v odôvodnení rozsudku konštatoval, že v predmetnej veci je nepochybné, že stavebné povolenie sa týkalo stavby „Automotive Nitra - Project - E1 Budovy“ v rozsahu stavebných objektov, teda výstavby, ktorá sa realizuje za účelom výstavby nového automobilového výrobného podniku (v rámci strategického parku v Nitre). Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky vydalo dňa 22. júla 2015 osvedčenie pre stavbu „vybudovanie strategického parku“, ktorej cieľom je zabezpečiť prípravu územia v súlade s ust. § 1 ods. 12 zákona o významných investíciách, s tým, že výstavbu bude zabezpečovať spoločnosť MH Invest, s.r.o., ktorá o vydanie osvedčenia požiadala. Následne po vydaní osvedčenia bolo vydané osvedčenie Ministerstva hospodárstva o významnej investícii č. 13489/2016-1000-02436 dňa 14. januára 2016 pre stavbu „výstavba nového automobilového výrobného podniku v Nitre“ v rámci strategického parku v Nitre s tým, že stavbu bude realizovať Jaguar Land Rover Slovakia, s.r.o. a táto stavba je významnou investíciou a jej uskutočnenie je vo verejnom záujme podľa ust. § 1 ods. 2 vyššie citovaného zákona.“

48. Správny súd vyhodnotil ako nedôvodný aj žalobný bod napádajúci nezákonnosť postupu stavebného úradu, ktorý predchádzal vydaniu predmetného stavebného povolenia, pretože podľa tvrdenia žalobcu neprebehlo zisťovacie konanie podľa zákona o posudzovaní vplyvov (zákona č. 24/2006 Z. z. v znení neskorších predpisov).

49. V tejto súvislosti správny súd dáva do pozornosti obsah administratívneho spisu a odôvodnenie napadnutých rozhodnutí oboch stupňov, v ktorých sa konajúce správne orgány touto námietkou vznesenou žalobcom v stavebnom konaní a v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu zaoberali, a to poukazom na rozhodnutie Okresného úradu Nitra č. OU-NR-OSZP3-2018/016253 zo dňa 20.06.2018 (tvorí súčasť administratívneho spisu ako podklad rozhodnutia č. 24), právoplatné dňa 15.10.2018, v zmysle ktorého sa navrhovaná činnosť (stavba) Steel service center Gonvarri Nitra, predmetom ktorej je výstavba a prevádzka závodu na výrobu dielov pre automobilový priemysel metódou lisovania za studena, nebude posudzovať podľa zákona o posudzovaní vplyvov. Uvedené rozhodnutie bolo predmetom odvolacieho konania na základe odvolania podaného žalobcom, v rámci ktorého odvolací orgán, Okresný úrad Nitra, odbor opravných prostriedkov rozhodnutím č. OU-NR-OOP3-2018/035185 zo dňa 17.09.2018, právoplatným dňa 15.10.2018, odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie zisťovacieho konania potvrdil. Rovnako tak z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že k predmetnému povoľovaciemu stavebnému konaniu stavebný úrad postupom podľa § 140c ods. 2 stavebného zákona zabezpečil záväzné stanovisko Okresného úradu Nitra, odboru starostlivosti o životné prostredie č. OU-NR-OSZP3-2019/011293 zo dňa 23.01.2019 (č. podkladu v administratívnom spise 10), v ktorom uvedený príslušný správny orgán konštatoval, že návrh na začatie stavebného konania pre stavbu Steel service center Gonvarri Nitra v rozsahu tam uvedených stavebných objektov je v súlade s vyššie uvedeným rozhodnutím zo zisťovacieho konania zo dňa 20.06.2018. Teda príslušný správny orgán posudzovania vplyvov na životné prostredie posudzoval predložený zámer navrhovanej činnosti v zisťovacom konaní, tento spĺňal prahové hodnoty pre zisťovacie konanie uvedené v prílohe č. 8 zákona o posudzovaní vplyvov so záverom, že navrhovaná činnosť sa nebude posudzovať. Z tohto rozhodnutia vychádzal aj stavebný úrad v preskúmanom povoľovacom konaní pri vydaní stavebného povolenia na predmetnú stavbu, keďže z potvrdenia príslušného orgánu posudzovania vplyvov na životné prostredie zo dňa 23.01.2019 vyplýva, že povoľovaná stavba je v súlade so

zákonom o posudzovaní vplyvov a v súlade s právoplatným rozhodnutím zo dňa 20.06.2018 vydaným v zisťovacom konaní. Správne dal žalovaný v napadnutom rozhodnutí do pozornosti, že uvedeným záväzným stanoviskom príslušného úradu sú stavebný úrad ako aj odvolací orgán v zmysle § 140b ods. 1 stavebného zákona viazaní a nie sú oprávnení preskúmavať jeho správnosť.

50. V nadväznosti na uvedené nemožno prisvedčiť tvrdeniu žalobcu o nedodržaní postupu podľa § 140c ods. 6 stavebného zákona stavebným úradom, pretože na uvedený postup, s prihliadnutím na právoplatné skončenie zisťovacieho konania vo vzťahu k navrhovanej činnosti realizáciou stavby Steel service center Gonvarri Nitra, nebol dôvod.

51. V tejto súvislosti správny súd dodáva, že pre účely súdneho prieskumu zákonnosti napadnutých stavebných rozhodnutí je viazaný právoplatnými rozhodnutiami správnych orgánov, ktoré nie sú predmetom súdneho prieskumu v tejto veci, inými slovami, správny súd je viazaný predmetom konania (právny záver vyplývajúci z rozsudku NS SR sp. zn. 7Sžsk/5/2017 zo dňa 30.05.2018).

52. Rozpor povolenej stavby a jej funkčného využitia s územným plánom obce správny súd v preskúmvanej veci nezistil, preto i túto žalobnú námietku vyhodnotil ako nedôvodnú.

53. Z obsahu prvostupňového rozhodnutia vyplýva, že stavebný úrad sa v rozsahu podľa § 62 ods. 1 písm. a) stavebného poriadku preveril súladu navrhovanej stavby a jej funkčného využitia s územným plánom obce Lužianky riadne zaoberal a s poukazom na aktuálne platný územný plán obce Lužianky v znení zmien a doplnkov č. 4 (ktoré boli chválené uznesením obecného zastupiteľstva č. 8/2017 z 24.03.2017 v znení neskorších zmien a doplnkov a Všeobecne záväzného nariadenia č. 1/2017, ktorým sa vyhlasuje záväzná časť Územného plánu obce Lužianky) dospel k záveru, že k návrhu na vydanie stavebného povolenia predložená projektová dokumentácia stavby Steel service center Gonvarri Nitra spĺňa zastavovacie podmienky určené územnoplánovacou dokumentáciou dotknutej zóny.

54. V súvislosti s touto námietkou a v súvislosti s obsahovou náplňou územného plánu obce pre účely stavieb, ktoré sú súčasťou realizácie významnej investície, správny súd dáva do pozornosti právne závery z rozsudku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Sžk 26/2020 zo dňa 28. septembra 2022, ktorý sa týka rovnakých účastníkov konania v obdobnej právnej veci, v ktorom kasačný súd uviedol: „... Toto ustanovenie však podľa kasačného súdu nevyžaduje, aby pre umiestňovaný strategický park existovalo v územnom pláne obce/zóny podrobne ustanovené priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia. Zákonným predpokladom, ktorý z citovaného ustanovenia vyplýva, je len absencia rozporu umiestnenia strategického parku s priestorovým usporiadaním územia a funkčným využívaním územia, ktoré je v územnom pláne ustanovené. Sťažovateľovi sa nepodarilo preukázať, že umiestnenie strategického parku, v ktorom mali byť povolované stavby postavené (opätovne súd zdôrazňuje, že sám sťažovateľ v žalobe tieto projekty nerozlišoval), bolo v rozpore s relevantnými časťami územného plánu. Sťažovateľ poukazoval na poznámku z textovej časti a legendu z grafického výkresu, ktoré podmieňujú priemyselnú výrobu či priemyselný park (vo forme rezervovanej funkcie) riešením územnoplánovacej dokumentácie na úrovni zóny. Tieto state zvažoval a citoval v napadnutom rozsudku aj správny súd. Kasačný súd sa však v súlade s vyššie uvedeným domnieva, že pre aplikáciu § 32 ods. 2 stavebného zákona sa nevyžaduje, aby územný plán priamo podrobne riešil umiestnenie strategického parku. Podstatné je, že z územného plánu nevyplýva také priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie dotknutého územia, s ktorým by bol strategický (priemyselný) park v rozpore - napríklad rekreačná funkcia, bytová výstavba a pod. Preto sa dá povedať, že výslovná rámcová rezervácia územia na priemyselnú výrobu (hoci podmienená ďalšou dokumentáciou) v územnom pláne Mesta Nitra v podstate prevyšuje požiadavky stavebného zákona na absenciu rozporu s územným plánom, ak pri nesplnení podmienky uvedenej v poznámke/legende nie je územie určené na iný účel. Kasačný súd tiež poznamenáva, že jeho úlohou v tomto konaní nebolo preskúmať, či boli splnené všetky zákonné požiadavky na vydanie preskúmvaného rozhodnutia alebo samostatne vyhľadávať nesprávnosti napadnutého rozsudku, ale len vyhodnotiť dôvodnosť sťažovateľom uplatnených a prípustných sťažnostných bodov.“

55. Žalobnú námietku napádajúcu nedodržanie postupu podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku správny súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

56. Z obsahu administratívneho spisu má správny súd za preukázané, že stavebný úrad v preskúmvanom stavebnom konaní postupoval v súlade s ustanovením § 61 ods. 1 stavebného zákona, kedy oznámenie o začatí stavebného konania zo dňa 05.12.2018 doručil účastníkom konania do vlastných rúk (žalobcovi dňa 28.12.2018) spolu s informáciou, že z dôvodov podľa § 61 ods. 2 stavebného poriadku upúšťa od miestneho zisťovania a ústneho konania. Zároveň stavebný úrad v uvedenom oznámení v súlade s ustanovením § 61 ods. 3 stavebného zákona poučil účastníkov predmetného stavebného konania o možnosti podať (uplatniť) námietky a pripomienky v lehote 7

pracovných dní odo dňa doručenia oznámenia, s poučením že inak sa na tieto neprihliadne. Z oznámenia o začatí stavebného konania taktiež vyplýva, že stavebný úrad pred vydaním rozhodnutia vo veci samej oznámil všetkým účastníkom konania, že je možné nahliadnuť do spisového materiálu priamo na Spoločnom stavebnom úrade Nitrianske Hrnčiarovce (s uvedením adresy úradu, kontaktného zamestnanca a telefónneho čísla ako aj časové rozmedzie stanovené v rámci úradných hodín).

57. Vzhľadom k tomu, že obsah spisu netvorí žiaden záznam o nahliadnutí žalobcu do administratívneho spisu, možno konštatovať, že žalobca uvedené procesné právo, o ktorom bol riadne poučený, nevyužil, a to i napriek poučeniu o podstate v stavebnom konaní aplikovanej koncentračnej zásady pri uplatňovaní námietok v stavebnom konaní. Preto nemožno prisvedčiť tvrdeniu žalobcu o nedodržaní postupu stavebným úradom podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku neumožnením žalobcovi vyjadriť sa ku všetkým podkladom rozhodnutia v úradnom spise a navrhovať ich doplnenie.

58. V tejto súvislosti správny súd dodáva, že postup podľa § 61 ods. 1 až 3 stavebného zákona je konkrétnejšou a špeciálnou úpravou procesného práva účastníkov stavebného konania byť oboznámený s podkladmi rozhodnutia vo veci samej ako aj práva uplatniť námietky, s dôrazom na rigoróznou úpravu koncentračnej zásady ovládajúcu stavebné konanie, v zmysle ktorej na oneskorene podané námietky (po lehote stanovenej stavebným úradom podľa § 61 ods. 1 a 3 stavebného zákona) stavebný úrad neprihliada. S prihliadnutím na ustanovenie § 140 stavebného zákona jeho subsidiárne použitie vo vzťahu k možnosti uplatniť v konaní námietky je špeciálnou úpravou koncentračnej zásady obmedzené, s čím je úzko spojená aj aplikácia ustanovenia § 33 ods. 2 správneho poriadku v rámci stavebného konania.

59. Zákonodarca v právnej norme § 61 ods. 1 stavebného zákona ustanovuje právo účastníkom stavebného konania predložiť svoje námietky najneskoršie pri ústnom pojednávaní, inak že sa na ne neprihliadne.

60. V stavebnom konaní platí koncentračná zásada, ktorá znamená, že po termíne určenom stavebným úradom sa na pripomienky a námietky účastníkov konania neprihliada a stanoviská dotknutých orgánov, ktoré sa nevyjadrili, sa považujú za kladné. Stavebný úrad však musí zainteresované subjekty na túto skutočnosť písomne upozorniť a jednoznačne určiť lehotu na uplatnenie ich pripomienok a námietok.

61. Účelom zásady koncentrácie konania v stavebnom konaní je stanovenie určitých limitov stavebného konania a jej cieľom je zamedziť neustálemu generovaniu nových námietok, ktoré by v konečnom dôsledku bránili akejkoľvek stavebnej činnosti. (rozhodnutie NS SR sp. zn. 5 Sžp/6/2012 z 28.02.2013)

62. Rovnako tak správny súd nezistil dôvodnosť námietky žalobcu, ktorou napádal porušenie postupu podľa § 29 ods. 1 správneho poriadku, kedy stavebný úrad nevyhovel návrhu žalobcu na prerušenie stavebného konania z dôvodu začatia konania o predbežnej otázke, ktorým konaním malo byť podľa názoru žalobcu súdne konanie iniciované žalobcom o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia vydaného v zisťovacom konaní podľa zákona o posudzovaní vplyvov, na základe ktorého sa predmetná navrhovaná činnosť realizácie stavby Steel service center Gonvarri Nitra nebude posudzovať podľa zákona o EIA.

63. Právoplatné rozhodnutie vo veci zisťovacieho konania bolo pre vydanie stavebného povolenia záväzným podkladom a stavebný úrad už otázku jeho zákonnosti alebo predmet jeho výroku nebol oprávnený posudzovať a bol týmto rozhodnutím, vydaným iným príslušným orgánom verejnej správy, viazaný. Vydaním stavebného povolenia bez prerušenia stavebného konania do rozhodnutia o správnej žalobe proti rozhodnutiu vydanému v zisťovacom konaní podľa zákona o posudzovaní vplyvov neboli porušené práva žalobcu, naopak uvedený postup korešponduje so zásadou rýchlosti konania, resp. povinnosťou správnych orgánov rozhodovať v primeranej lehote a bez zbytočných prieťahov. V prípade zrušenia právoplatného rozhodnutia vo veci zisťovacieho konania správnym súdom, by tu bol dôvod na využitie mimoriadneho opravného prostriedku obnovy konania podľa § 62 ods. 1 písm. a) správneho poriadku.

64. Ako nedôvodnú vyhodnotil správny súd aj námietku týkajúcu sa absencie zastavovacieho plánu (bod III. 5 žaloby). V zmysle § 9 ods. 2 vyhlášky Ministerstva životného prostredia SR č. 453/2000 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona, ak stavebník žiada o stavebné povolenie postupne na jednotlivé stavby súboru, projektová dokumentácia prvej stavby obsahuje celkovú situáciu (zastavovací plán) celého súboru stavieb vrátane zariadenia staveniska. V prejednávanej veci je skutkovo ustálené, že posudzovaná stavba nebola prvou stavbou v rámci celého súboru stavieb realizovaných v rámci predmetnej významnej investície a z toho dôvodu nebolo povinnosťou stavebníka v povoľovacom konaní pre účely vydania stavebného povolenia predkladať zastavovací plán. Ten bol predložený v rámci stavebného povolenia na prvý stavebný objekt areálu (tzv. podnikovom pozemku), pričom vydaním stavebného povolenia sa zastavovací plán stal záväzným pre priestorové usporiadanie dotknutého územia. V tejto súvislosti správny súd poukazuje aj na rozhodnutia Najvyššieho

správneho súdu Slovenskej republiky, v ktorých sa s predmetnou námietkou v obdobných veciach žalobcu vysporiadal rovnakým spôsobom (sp. zn. 1 Sžk44/2020 zo dňa 30.11.2022 a sp. zn. 6 Sžk 17/2020 zo dňa 30.11.2022, sp. zn. 1Sžk/41/2021 zo dňa 21.07.2023, sp. zn. 4Sžk/21/2021 zo dňa 26.10.2023).

65. Pokiaľ ide o námietku napádajúcu nedostatočnú identifikáciu stavebníka v prvostupňovom rozhodnutí z dôvodu neuvedenia jeho identifikačného čísla, tak túto správny súd taktiež vyhodnotil ako nedôvodnú. Jednak v rozhodnutí žalovaného je IČO stavebníka uvedené, pričom zo žiadnych podaní, obsahu spisového materiálu a ani z preskúvaných rozhodnutí nevyplýva spochybnenie identifikácie stavebníka a jednak v zmysle ustanovenia § 10 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 453/2000 Z. z. uvedenie identifikačného čísla stavebníka, ktorý je právnickou osobou, nie je obligatórnou náležitosťou stavebného povolenia, ktorého absencia by mala za následok jeho nezákonnosť alebo neplatnosť.

66. Nedôvodná je i námietka žalobcu, že napadnutým rozhodnutím a jemu predchádzajúcim konaním nebol naplnený účel Aarhuského dohovoru a že správne orgány sa s jeho relevantnými námietkami nevysporiadali, resp. vysporiadali sa len vo formálnej rovine, bez zohľadnenia podstaty veci.

67. Naopak, v rozpore s tvrdením žalobcu správny súd z obsahu administratívneho spisu a napadnutých rozhodnutí zistil, že žalobca mal v preskúvanom správnom konaní postavenie účastníka konania podľa § 59 ods. 1 písm. c) stavebného zákona, teda z titulu jeho účasti v zisťovacom konaní k predmetnej stavebnej činnosti podľa zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie, pričom v oboch konaniach žalobca aktívne uplatňoval svoje procesné práva v postavení dotknutej, resp. zainteresovanej verejnosti a konajúce správne orgány sa jednak v rámci zisťovacieho konania ako aj v rámci preskúvaného stavebného konania pripomienkami a námietkami žalobcu vecne zaoberali. Rovnako tak žalobca využíval riadne opravné prostriedky a prostriedky súdnej ochrany (podaním správnych žalôb) proti rozhodnutiam vydaným ako v zisťovacom konaní, tak aj v stavebnom konaní (čoho dôkazom je aj súdne konanie v tejto veci). Na základe uvedených skutočností nie je možné prisvedčiť žalobcovmu tvrdeniu o nenaplnení účelu Aarhuského dohovoru v preskúvanom stavebnom konaní a vydaním napadnutého rozhodnutia vo veci samej.

68. V tejto súvislosti správny súd dáva do pozornosti právny záver vyplývajúci z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžo/89/2015 z 23. februára 2017, v zmysle ktorého „...zo žiadneho zákona Slovenskej republiky, ani z Aarhuského dohovoru nevyplýva právny nárok občianskych združení a zainteresovanej verejnosti, aby ich pripomienkam, ktoré podávajú v procese posudzovania vplyvov na životné prostredie, bolo vyhovené. Účelom prístupu k informáciám a účasti verejnosti na rozhodovacom procese, ako aj prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia zaručených týmto dohovorom je, aby sa verejnosť mohla nielen vyjadriť, ale najmä prostredníctvom odborníkov z oblasti životného prostredia predložiť kvalifikované pripomienky tak, aby sa hodnotiaci proces viedol v odbornej vecnej rovine vzhľadom k cieľu (k tomu pozri bližšie rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 5Sžz/1/2010 z 28. apríla 2011 a sp. zn. 8Sžz/1/2010 z 27. januára 2011).“

69. Správny súd, po vykonaní súdneho prieskumu zákonnosti napadnutého rozhodnutia ako aj postupu predchádzajúceho jeho vydaniu, nezistil pochybenia namietané žalobcom ako majúce za následok nezákonnosť rozhodnutia žalovaného, a vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností a citovaných ustanovení zákonov, žalobu ako nedôvodnú podľa § 190 SSP zamietol.

70. O trovách konania správny súd rozhodol tak, že žalovanému, ktorý mal v konaní plný úspech (súd žalobu zamietol) nepriznal náhradu trov konania, a to s poukazom na § 168 SSP, pretože zo súdneho spisu nevyplýva, že by žalovanému v súvislosti s predmetným konaním trovy konania vznikli.

71. O trovách ostatných účastníkov súdneho konania v 1/ až 6/ rade rozhodol správny súd tak, že im náhradu trov konania podľa § 169 SSP nepriznal, pretože neboli splnené zákonné podmienky pre ich priznanie. Týchto ďalších účastníkov súdneho konania označil žalobca už v podanej žalobe, pretože boli účastníkmi stavebného konania. Správny súd im však neuložil žiadnu povinnosť, v súvislosti s plnením ktorej by im vznikli trovy konania. Za uloženie povinnosti nemožno považovať výzvu súdu zaslanú týmto účastníkom konania, resp. ich právnym zástupcom, aby sa k podanej žalobe vyjadrili s poučením, že ak tak neurobia, správny súd môže vo veci konať ďalej (§ 105 ods. 2 SSP). Podávanie vyjadrení vo veci a účasť na pojednávaní je procesným právom ďalších účastníkov konania, ktoré môžu, ale aj nemusia využiť a pre súd ich plnenie nie je vymáhateľné. Vymáhateľné povinnosti v tomto súdnom konaní správny súd ďalším účastníkom neukladal. V predmetnej veci správny súd nezistil ani dôvody hodné osobitného zreteľa, na základe ktorých by bolo možné ďalším účastníkom konania priznať právo na náhradu ďalších trov konania. V tejto súvislosti správny súd dodáva, že žalobu v tejto veci nevyhodnotil ako šikanóznou a jej podstatné žalobné body napádajúce porušenie hmotnoprávných a procesných zákonných ustanovení vecne posúdil a vo veci meritorne rozhodol.

72. Záverom správny súd k pasívnej legitímácii orgánu verejnej správy dáva do pozornosti, že v súlade s § 35 ods. 1 SSP v spojení s § 180 ods. 1 až 3 SSP konal so žalovaným Regionálnym úradom pre územné plánovanie a výstavbu Nitra, na ktorý v zmysle § 118 stavebného zákona v znení účinnom od 01.04.2024 prešla pôsobnosť vykonávať štátnu správu v druhom stupni vo veciach, v ktorých v správnom konaní v prvom stupni koná obec. V danom prípade ide pre účely súdneho konania podľa Správneho súdneho poriadku o tzv. administratívnu procesnú subjektivitu orgánu verejnej správy, ktorá je odvodená od pôsobnosti a právomoci orgánu verejnej správy konať a rozhodovať v administratívnom konaní, hoci osobitným zákonom takémuto správne mu orgánu nemusí byť právna subjektivita priznaná (pre daný prípad napr. § 7 ods. 1 zákona č. 200/2022 Z. z. o územnom plánovaní v znení neskorších predpisov, podľa ktorého regionálne úrady nemajú právnu subjektivitu).

73. Toto rozhodnutie senát Správneho súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú je možné podať prostredníctvom Správneho súdu v Bratislave na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v lehote jedného mesiaca od jeho doručenia (§ 443 ods. 1 SSP). Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

Kasačná sťažnosť proti tomuto rozhodnutiu nemá odkladný účinok (§ 446 ods. 1 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). (§ 445 ods. 1 SSP)

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté. (§ 440 ods. 1 SSP)

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom (§ 440 ods. 2 SSP).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1 a 2 SSP).